

C-398/23. sz. ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2023. június 29.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Sofiyski gradski sad (Bulgária)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2023. június 29.

Az eljárás vádlottja:

PT

Az alapeljárás tárgya

Büntetőeljárás, amelyben 41 személy ellen emeltek vádat kábítószer terjesztésére irányuló tevékenységet folytató bűnszervezet irányítása és abban való részvétel miatt.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogalapja

A 2004/757/IB kerethatározat 4. és 5. cikkének, a 2008/841/IB kerethatározat 4. cikkének, a 2012/13/EU irányelv 6. cikkének, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartája 20., 47., 48. és 52. cikkének értelmezése

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Összeegyeztethető-e a 2004/757/IB kerethatározat 4. cikkének (1) bekezdésével és 5. cikkével, valamint a 2008/841/IB kerethatározat 4. cikkével – a Charta 20. cikkével összefüggésben értelmezve – az olyan nemzeti törvény, amely a vádlott elleni büntetőeljárást megszüntető egyezség megkötéséhez az eljárás többi vádlottja és védőik hozzájárulását írja elő, amikor az eljárás bírósági szakaszban van, míg a bírósági szakaszt megelőző eljárásban nem szükséges ilyen hozzájárulás?

Összeegyeztethető-e a 2004/757/IB kerethatározat 4. cikkének (1) bekezdésével – a Charta 48. cikkének (2) bekezdésével és 52. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezve – az olyan nemzeti törvény, amely korlátozza a vádlott arra vonatkozó lehetőségét, hogy az általa kötött (enyhébb büntetést kiszabó) egyezség tartalmát a bíróság vizsgálja, és a korlátozás a többi vádlott hozzájárulásának megszerzésében áll?

Összeegyeztethető-e a 2012/13/EU irányelv 6. cikkének (3) bekezdésével – annak (1) bekezdésével, valamint a Charta 47. cikkének (1) bekezdésével és 52. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezve – az olyan nemzeti törvény, amely ezt a korlátozást annak a következményeként is előírja, hogy a vádra vonatkozóan részletes tájékoztatást nyújtsanak?

Az uniós jogi rendelkezések és ítélkezési gyakorlat

Az Európai Unióról szóló szerződés

Az Európai Unió Alapjogi Chartája

A tiltott kábítószer-kereskedelem területén a bűncselekmények tényállási elemeire és a büntetésekre vonatkozó minimumszabályok megállapításáról szóló, 2004. október 25-i 2004/757/IB tanácsi kerethatározat (HL 2004. L 335., 8. o.)

A szervezett bűnözés elleni küzdelemről szóló, 2008. október 24-i 2008/841/IB tanácsi kerethatározat (HL 2008. L 300., 42. o.)

A büntetőeljárás során a tájékoztatáshoz való jogról szóló, 2012. május 22-i 2012/13/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2012. L 142., 1. o.; helyesbítés: HL 2019. L 39., 28. o.).

A 2023. június 6-i O. G. (Harmadik állambeli állampolgárral szemben kibocsátott európai elfogatóparancs) ítélet (C-700/21, EU:C:2023:444)

A 2019. június 13-i Moro ítélet (C-646/17, EU:C:2019:489)

Nemzeti jogszabályok

A nemzeti eljárásjogi törvény – Nakazatelnoprotsesualen kodeks (a büntetőeljárásról szóló törvénykönyv, a továbbiakban: NPK) – az NPK 381. cikke (az ügyészség és a gyanúsított védője között a bírósági szakaszt megelőző eljárásban az eljárás megszüntetése céljából között egyezség), 382. cikke (az egyezség bírósági jóváhagyása a bírósági szakaszt megelőző eljárásban), 384. cikke (az ügyészség és a vádlott védője között a bírósági szakaszban az eljárás megszüntetése céljából között egyezség bírósági jóváhagyása), 383. cikke (a jóváhagyott egyezség következményeinek a jogerős ítélettel való egyenértékűnek tekintése), 118. cikke (1) bekezdésének 1. pontja (annak a gyanúsítottnak/vádlottnak a tanúként történő kihallgatása, akire vonatkozóan az

eljárás egyezséggel/jogerős ítélettel lezárult), 120. cikkének (A tanú kötelezettségei) (1) bekezdésében foglalt felsorolás második eleme

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemben használt terminológiáról

A „gyanúsított” az a személy, akit a bírósági szakaszt megelőző eljárásban egy kifejezett – a vád tárgyát képező bűncselekményt és annak jogi minősítését, valamint a vádlottnak az ellene fennálló gyanúról való általános tájékoztatását tartalmazó – jogi aktussal (gyanúsítottá nyilvánító végzés) vonnak eljárás alá.

„A bírósági szakaszt megelőző eljárás” a büntetőeljárás előkészítő szakasza, amely a bizonyítékok összegyűjtésére és az ügyésznek a vádirat bírósághoz történő benyújtásával kapcsolatos határozatának meghozatalára szolgál.

A „vádlott” az a személy (a bírósági szakaszt megelőző eljárásban a gyanúsított), aki ellen benyújtásra került a bírósághoz – a vád ténybeli és jogi indokait teljes részletességgel leíró – vádirat (bírósági szakasz).

A „bírósági szakasz” a büntetőeljárás tulajdonképpeni központi szakasza, amely a vádiratnak az ügyész által a bírósághoz történő benyújtásával indul.

Az egyezségről

Ha a gyanúsított/vádlott beismeri a bűnösségét a terhére rótt bűncselekményben, a védője egyezséget köthet az ügyéssel (az NPK 381. cikkének (1) bekezdése és 384. cikke). Több gyanúsított/vádlott esetén ilyen egyezséget mindegyikük külön-külön és önállóan köthet (az NPK 381. cikkének (7) bekezdése és 384. cikke).

Ez a egyezés lép az érdemi határozat helyébe. Az egyezés szabályozza mindazokat a pontokat, amelyeket tartalmaznia kell az érdemi határozatnak (az ítéletnek), nevezetesen a gyanúsított/vádlott által elkövetett bűncselekményt és annak jogi minősítését, valamint a büntetés jellegét és mértékét (és egyéb pontokat) (az NPK 381. cikkének (5) bekezdése és 384. cikke).

Az egyezés gyakran olyan büntetést állapít meg, amely enyhébb, mint amit akkor szabtak volna ki, ha az ügyet rendes eljárásban tárgyalták volna (az NPK 381. cikkének (4) bekezdése és 384. cikke).

Az egyezséget az ügyész és a védő írja alá. Ha a gyanúsított/vádlott egyetért az egyezséggel, akkor ő is aláírja azt; ezzel egyúttal lemond az ügy rendes eljárás keretében történő vizsgálatáról (az NPK 381. cikkének (6) bekezdése és 384. cikke).

Az (egyezség) felei ezt követően kérik a bíróságtól ezen egyezés jóváhagyását (az NPK 382. cikkének (1) bekezdése és 384. cikke). Ha a bíróság az egyezséget jogszerűnek tartja, jóváhagyja azt (az NPK 382. cikkének (7) bekezdése és 384. cikke).

Egyezség a büntetőeljárásnak a bírósági szakaszt megelőző eljárásában és a bírósági szakaszában is köthető (az NPK 381. és 384. cikke).

Amennyiben az egyezség megkötésére a bírósági szakaszt megelőző eljárásban kerül sor (azaz azt követően, hogy a védelmet a gyanúsítottá nyilvánító végzésben tájékoztatták a gyanúsítás fő elemeiről), elegendő, ha ahhoz kizárólag az ügyész, a védő és a gyanúsított járul hozzá anélkül, hogy az eljárás további gyanúsítottjai és védőik kötelesek lennének ahhoz hozzájárulni (az NPK 381. cikkének (6) bekezdése).

Ha az egyezség megkötésére a bírósági szakaszban kerül sor (azaz azt követően, hogy a vádiratot a bírósághoz benyújtották és a védelemnek és a vádlottnak kézbesítették), a bírósági eljárásban részt vevő valamennyi fél, azaz a többi vádlott és a védőik hozzájárulása is szükséges (az NPK 384. cikkének (3) bekezdése).

A jelen ügyben az NPK 384. cikkének (3) bekezdése szerint különösen a további 39 vádlott és a védőik hozzájárulása szükséges ahhoz, hogy a PT által kötött egyezséget jóváhagyhassa a bíróság.

A bíróság által a büntetőeljárásnak a bírósági szakaszt megelőző eljárásában vagy a bírósági szakaszában jóváhagyott egyezség jogerős ítéletnek minősül (az NPK 383. cikkének (1) bekezdése), így az a gyanúsított/vádlott, akivel szemben az eljárást az egyezséggel megszüntették, tanúként hallgatható meg a vonatkozó – a többi gyanúsított/vádlott tekintetében folytatódó – eljárásban (az NPK 118. cikke (1) bekezdésének 1. pontja).

A tanú (a gyanúsítottal/vádlottal ellentétben, akinek joga van hallgatni) köteles mindent elmondani, amit az ügyről tud (az NPK 120. cikkének (1) bekezdésében foglalt felsorolás második eleme), és csak kivételes esetekben tagadhatja meg a vallomástételt.

A tényállás és az eljárás rövid bemutatása

- 1 41 személy ellen folyik büntetőeljárás haszonszerzés végett kábítószer – kokain, heroin, marihuána, amfetamin, metamfetamin és MDMA – terjesztésére irányuló tevékenységet folytató bűnszervezet irányítása és abban való részvétel miatt. E személyek egyike PT, egy másik pedig SD. Járulékos bűncselekmények vádja is felmerült – nevezetesen PT ellen kokain birtoklásáért annak terjesztése céljából, valamint SD ellen marihuána termesztéséért e bűnszervezet szükségleteinek kielégítésére.
- 2 A vádirat benyújtására eredetileg 2020. március 25-én került sor, de eljárási okokból – nevezetesen azért, mert annak nem világos tartalma nem tette lehetővé a gyanúsítottak számára annak megértését, hogy mivel vádolják őket – a bíróság az ügyet visszautalta az ügyészséghez, hogy orvosolja ezeket a hiányosságokat.

- 3 A bírósági szakaszt megelőző eljárásban az ügyész és SD védője 2020. augusztus 26-án egyezségeket kötött, amelyben SD enyhébb büntetésért cserébe beismerte a bűnösségét.

Az egyezség jóváhagyásához a további 40 vádlott hozzájárulását nem szerezték be.

A bíróság (nem a kérdést előterjesztő bíróság) 2020. szeptember 1-jén jóváhagyta az egyezségeket.

- 4 A Spetsializirana prokuratura (szakosított ügyészség, Bulgária) 2020. augusztus 28-án benyújtotta a vádirat új, javított változatát. A bírósági eljárás újraindult a kérdést előterjesztő bíróság előtt. Ezúttal megállapítást nyert, hogy a vádak világosak és részletesek, és alkalmasak a bírósági eljárás megindítására.
- 5 Ezen új, javított vádirat megismerése után PT kérte, hogy – bűnössége beismerése mellett – egyezségeket köthessen, hogy enyhébb büntetést kapjon. Ezért 2020. november 17-én az ügyész és PT védője egyezségeket kötött, amelynek értelmében PT beismerte a bűnösségét; három év szabadságvesztést szabtak ki, amelynek a végrehajtását öt éves próbaidőre felfüggesztették. Az összes többi vádlott és a védők hozzájárulásának hiányában egy másik ítélkező testület (nem a kérdést előterjesztő bíróság) 2021. január 21-én elutasította ezen egyezség jóváhagyását.
- 6 2022. május 10-én az ügyészség és PT védője ismételen megkötötte ugyanazt az egyezségeket. Az uniós jog rendelkezéseire hivatkozva kérték, hogy a bíróság ne kérje a többi vádlott hozzájárulását az egyezség bírósági jóváhagyásához.
- 7 Egy másik ítélkező testület (nem a kérdést előterjesztő bíróság) 2022. május 18-án megállapította, hogy az egyezség jóváhagyásához szükség van az eljárásban érintett többi fél hozzájárulására, és ezen oknál fogva úgy vélte, hogy meg kell tagadni a jóváhagyást (anélkül, hogy a többi 39 vádlottat tájékoztatták volna az egyezségről, és beszerezték volna a hozzájárulásukat).
- 8 Ugyanazon a napon, közvetlenül az egyezség jóváhagyásának megtagadását követően az egyezségben érintettek – az ügyész, PT és a védője – megerősítették a kérdést előterjesztő bíróságnak, hogy ilyen egyezségeket kívánnak kötni. Különösen megerősítették azt az álláspontjukat, hogy az egyezség jóváhagyásához nincs szükség a többi vádlott hozzájárulására.
- 9 A kérdést előterjesztő bíróság rámutat, hogy a második egyezség jóváhagyását azzal az indokkal tagadta meg a bíróság, hogy a többi vádlott és a védők nem járultak ahhoz hozzá, holott még a véleményüket sem kérték ki a kérdésben. Különösen a 2020. november 17-i első egyezséghez való hozzájárulás hiánya nem enged arra következtetni, hogy a 2022. május 10-i második egyezséghez sem adnak ilyen hozzájárulást.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem indokolásának rövid bemutatása

- 10 A jelen ügyben a kérdést előterjesztő bíróságnak azt kell megvizsgálnia, hogy szükséges-e a többi 39 vádlott hozzájárulása azon egyezséghez, amelyet PT védője és az ügyész kötött az előtte folyamatban lévő büntetőeljárásban kábítószer terjesztésére irányuló bűnszervezetben való részvétel és kábítószer terjesztése céljából történő birtoklása miatt.
- 11 Ezzel összefüggésben a kérdést előterjesztő bíróság a C-432/22. sz. ügyben már benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelmet, amely ügy még folyamatban van, de a Bíróságnak a C-700/21. sz. ügyben kialakult új ítélkezési gyakorlatának fényében úgy döntött, hogy ugyanezt a kérdést más szempontból teszi fel.
- 12 Mivel a most kért értelmezés a Charta rendelkezéseire vonatkozik (20. és 47. cikk), amelyek csak az uniós jog alkalmazása esetén alkalmazandók, a kérdést előterjesztő bíróság e tekintetben bizonyos megfontolásokat alkalmaz.
- 13 Mivel az egyezség jogintézménye a büntetés kiszabásának az eszköze, a 2004/757/IB kerethatározat 4. cikkének (1) bekezdése hatálya alá tartozik, amely a terjesztés céljából történő kábítószer-birtoklással kapcsolatos bűncselekményekre kiszabható büntetések jellegére és mértékére vonatkozik, és előírja, hogy a büntetésnek hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lennie.
- 14 A kérdést előterjesztő bíróság úgy véli továbbá, hogy az egyezség a 2004/757/IB kerethatározat 5. cikke és a 2008/841/IB kerethatározat 4. cikke értelmében vett cselekménynek is minősül, amely rendelkezések a gyanúsított/vádlott együttműködése esetén enyhébb büntetés kiszabásának a lehetőségét határozzák meg. Ebben az összefüggésben a kérdést előterjesztő bíróság rámutat arra, hogy az egyezség a gyanúsított/vádlott bűncselekményei megszüntetésének jogi eszköze, és lehetővé teszi számára, hogy a többi vádlott cselekményeiről bizonyítékként szolgáló vallomást tegyen, amennyiben az egyezség jóváhagyását követően tervezik a későbbi tanúként történő kihallgatását.
- 15 Ezen okokból a kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy – függetlenül attól, hogy a nemzeti rendelkezéseket a kerethatározatok elfogadása előtt vezették be – az egyezség nemzeti jogintézménye a 2004/757/IB kerethatározat (4. cikk (1) bekezdése és 5. cikk) és a 2008/841/IB kerethatározat (4. cikk) megfelelő rendelkezéseinek átültetésének minősül, és ezért alkalmazandó a Charta.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdésről

- 16 Első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság arra keresi a választ, hogy az egyezségre vonatkozó nemzeti szabályozás, amely a tartalmát tekintve a 2004/757/IB kerethatározat 4. cikkének (1) bekezdését és 5. cikkét, valamint a 2008/841/IB kerethatározat 4. cikkét ülteti át, megfelel-e a Charta 20. cikkében rögzített törvény előtti egyenlőség követelményének.

- 17 A kérdést előterjesztő bíróság a Bíróság ítélkezési gyakorlatára hivatkozik, amely szerint a tagállamok átültetéssel kapcsolatos mérlegelési jogköre nem korlátlan, és tiszteletben kell tartani az Európai Unióról szóló szerződés 6. cikkének (1) bekezdésében foglalt alapelveket, beleértve a Charta 20. cikke szerinti törvény előtti egyenlőség elvét (C-700/21, 39. és 40. pont). Ezen elv szerint az összehasonlítható helyzeteket nem lehet eltérő módon kezelni, a nem összehasonlítható helyzeteket pedig nem lehet azonos módon kezelni, hacsak ez objektív módon nem igazolható.
- 18 Ebben az összefüggésben a kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy a gyanúsítottak és a vádlottak egyenértékű jogos érdekekkel rendelkeznek az egyezség megkötésekor. A nemzeti szabályozás tárgya, célja és elvei tekintetében összehasonlítható helyzetben vannak, és bár a 2004/757/IB kerethatározat és a 2008/841/IB kerethatározat – amelyek rendelkezései nem tesznek különbséget aszerint, hogy az egyezséget a bírósági szakaszt megelőző eljárásban vagy az eljárás bírósági szakaszában kötik-e – hatálya ugyanúgy kiterjed rájuk, mégis eltérő bánásmódban részesülnek.
- 19 A kérdést előterjesztő bíróság rámutat, hogy az egyezségekre vonatkozó nemzeti szabályozás csak a bírósági szakaszra vonatkozóan írja elő a vádlottak vonatkozásában, hogy szükséges a többi vádlott és védőik hozzájárulása; a bíróság, amelynek az egyezségről kell határoznia, nem jogosult arra, hogy az ügy konkrét körülményeit figyelembe véve értékelje, hogy szükséges-e a többi vádlott hozzájárulása (azaz, hogy ez elengedhetetlen feltétel-e) vagy sem.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett második kérdéstről

- 20 A második kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság arra keresi a választ, hogy a bírósági szakaszban történő egyezségekre vonatkozó nemzeti szabályozás a Charta 48. cikkében biztosított, a 2004/757/IB kerethatározat 4. cikkének (1) bekezdése által a PT-hez hasonló vádlottnak az uniós jogban biztosított, védelemhez való jog korlátozásának minősül-e, és ha igen, akkor egy ilyen korlátozás összeegyeztethető-e a Charta 52. cikkével.
- 21 A kérdést előterjesztő bíróság e tekintetben rámutat, hogy a Charta 48. cikkének (2) bekezdésében szereplő „védelemhez való jog” fogalma nem a nemzeti jogra utal, hanem önálló jelentéssel bír, így kizárólag az Európai Unió Bíróságának feladata annak megítélése, hogy a (bírósági szakaszt megelőző eljárásban vagy bírósági szakaszban kötött) – a bolgár jog által szabályozott – egyezség jogorvoslatnak minősül-e, és hogy annak hatékonysága jogszerűen korlátozott-e.
- 22 A Varhoven kasatsionen sad (legfelsőbb semmítőszék, Bulgária; a továbbiakban: VKS) önellentmondásos, nem kötelező erejű nemzeti ítélkezési gyakorlata ellenére a gyanúsított/vádlott egyezséghez való jogáról a kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy éppen az egyezséghez való jogról van szó, mivel az egyezség tárgyában eljáró bíróság köteles határozni annak tartalmáról, és az egyezség enyhébb büntetés kiszabását írja elő.

- 23 A fentiekre tekintettel a kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy a bírósági szakaszban történő egyezségekre vonatkozó nemzeti szabályozás (az NPK 384. cikkének (3) bekezdése) jelentős korlátozást jelent e jogorvoslat tekintetében, és megfosztja azt a hatékonyságától. A jelen esetben lehetetlennek tűnik a többi 39 vádlott hozzájárulásának megszerzése ahhoz, hogy PT adott esetben megkaphassa az egyezségben előírt büntetést, amely enyhébb, mint az a büntetés, amelyet akkor kapna, ha az eljárás elítéléssel végződne.
- 24 A kérdést előterjesztő bíróság álláspontja szerint a bírósági szakaszban történő egyezségkötésre vonatkozó, kérdéses korlátozás, noha azt törvény írja elő, nem kapcsolódik a Charta 52. cikke értelmében vett általános érdekű célkitűzésekhez vagy mások jogainak és szabadságainak védelmére vonatkozó követelményekhez, különösen mivel a jelen eljárásban nincsenek sértettek.
- 25 A kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy a többi vádlott érdekei nem tartoznak a Charta 52. cikkének hatálya alá, amennyiben érdekük fűződik ahhoz, hogy ellenezzék PT egyezségét, aki később tanúként ellenük vallhat. Ez tehát nem jogos érdek.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett harmadik kérdésről

- 26 A harmadik kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság arra keresi a választ, hogy a bírósági szakaszban történő egyezségekre vonatkozó nemzeti szabályozás a Charta 47. cikkében biztosított, a 2012/13/EU irányelv 6. cikkének (3) bekezdése által PT-hez hasonló vádlottnak az uniós jogban biztosított jog korlátozásával a hatékony jogorvoslathoz való jog korlátozásának is minősül-e, és ha igen, akkor egy ilyen korlátozás összeegyeztethető-e a Charta 52. cikkével.
- 27 A kérdést előterjesztő bíróság véleménye szerint a bírósági szakaszban történő egyezségről szóló nemzeti szabályozás (az NPK 384. cikkének (3) bekezdése) a 2012/13/EU irányelv 6. cikke (1) bekezdésének hibás átültetése.
- 28 Azon nemzeti szabály alkalmazása, amely szerint a vádlott csak a bírósági szakaszt megelőző eljárásban köthet egyezséget a többi vádlott hozzájárulása nélkül, de a bírósági szakaszában be kell szereznie ezt a hozzájárulást, a következő eredményre vezet: a 2012/13/EU irányelv 6. cikkének (3) bekezdése szerinti, a vádirat teljes szövegéhez való hozzáférési jogának gyakorlásával a vádlott elveszíti annak lehetőségét, hogy a többi vádlott hozzájárulása nélkül kössön egyezséget.
- 29 Így a gyanúsított, aki elfogadja a gyanúsítás tárgyának a gyanúsítottá nyilvánító végzésben foglalt általánosabb leírását, és kizárólag az abban foglalt részinformációk alapján köt egyezséget, elérheti az egyezség bírósági vizsgálatát anélkül, hogy függne a többi vádlott hozzájárulásától. Ha azonban megvárja, amíg kézhez kapja a vádiratot, hogy teljes mértékben megismerje az ellene emelt vád tárgyává tett cselekményt, majd a tényállás teljes ismeretében dönt az egyezség megkötéséről, akkor – amint ez az egyezség az ügyészséggel megkötöttet – be

kell szereznie a többi vádlott hozzájárulását ahhoz, hogy a bíróság megvizsgálhassa az egyezség tartalmát.

- 30 A kérdést előterjesztő bíróság véleménye szerint a 2012/13/EU irányelv 6. cikkének (3) bekezdése szerinti jog gyakorlása közvetlenül érinti a nemzeti jog alapján a vádlott rendelkezésére álló jogorvoslatok hatékonyságát – különösen az egyezségkötés lehetőségét korlátozza –, ami arra enged következtetni, hogy a vádlottnak a váddal kapcsolatos tájékoztatáshoz való jogát – a védelemhez való jog hatékony gyakorlása tekintetében is – jelentős mértékben megfosztják a tisztességes eljárás biztosításához szükséges hatékony érvényesüléstől.
- 31 Az irányelv 6. cikkének (3) bekezdése szerinti, a vádra vonatkozó részletes tájékoztatás gyakorlati hatékonysága abban a lehetőségben is kifejeződik, hogy a vádlott a tényállás ismeretében dönthet arról, hogy miként gyakorolja a védelemhez való jogát, ami magában foglalja az egyezség megkötését is. Ugyanakkor azonban a bírósági szakaszban e jog gyakorlásának automatikus következményeként azzal a korlátozással szembesül, hogy be kell szereznie az összes többi vádlott és a védők hozzájárulását ahhoz, hogy a bíróság eljárhasson ezen egyezség tárgyában.
- 32 A kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy egy ilyen korlátozás csak a Charta 52. cikkének fényében igazolható, és e tekintetben utal a második kérdéssel kapcsolatos észrevételeire.
- 33 A kérdést előterjesztő bíróság rámutat, hogy a jelen ügyben vázolt helyzet annyiban különbözik a C-646/17. sz. ügyben vázolt helyzettől, hogy PT nem a saját cselekményeivel okozta annak korlátozását, hogy a bíróság eljárjon a megkötött egyezség tárgyában. Az ezzel ellentétes nézet azt jelentené, hogy azt róják a terhére, hogy élni akart az irányelv 6. cikkének (3) bekezdése szerinti jogával, hogy részletes tájékoztatást kapjon a vádra vonatkozóan, mielőtt az egyezség megkötéséről döntene. Ha ezt rónánk a terhére, az nagymértékben kiüresítené az ezen irányelvben elismert, a váddal kapcsolatos tájékoztatáshoz való jogot.